

Můžu mít téměř 17 a všechny zuby moudrosti ale když mě děda políbí na čelo a obejmě, hlas se mi zasekne v krku, je to až legrační. Jsem z toho celý pryč, téměř jako bych byl uzdraven. Téměř, co je v mém stavu víc než mnoho.

„Jak se má babička.“

„Nemá se nejhůř...Přijde za tebou v neděli.“

Neděle, vždy neděle, nic jiného jen neděle. Staří rodiče stále mluví jenom o neděli a pro to mi je jich líto. Život je nudí a chtěli by, abychom je navštěvovali častěji, bohužel ale, přijde víkend a to je samé karate, plavání, hokej, klavír. Jsme velice zaneprázdnění budováním civilizace koníčků, co za pár let vyústí v to, že budeme staré rodiče parkovat v starobinci, abychom měli svatý pokoj, protože starat se o starce mluvící z cesty a dělající si do kalhot koníčkem rozhodně není. Naštěstí tady nebudu, abych byl svědkem téhle deportace.

Vzpomínám jsi, jako kdysi děda Baillargeon pronesl, že v životě jsou jen dvě rány, ne 10 jako těch biblických, a to jsou mladost a staroba.

Hodnocení:

strategie správné, posuny především lexik. (staří rodiče) a stylistické (volíte archaismy nebo prvky vys. stylu tam, kde je zapotřebí hovorovost)

porozumění textu v pořádku

C